

[Statsministeren.]

endnu i år, til den, man havde i gennemsnit for 1960, og selv om der skulle indtræffe en yderligere forværring, er det vist temmelig usandsynligt, at man for 1967 kommer op på så høj en ledighed, som man havde i 1960.

Men det, der er interessant, er at prøve at konstatere, hvordan man fra konservativ side vurderede den relativt høje ledighed på 4,3 i 1960: Og her slår jeg op på en tale, som de konservatives politiske ordfører, hr. Poul Møller, holdt i åbningsdebatten i 1960. Da sagde han:

„Vi har topbeskæftigelse.“

Senere hen:

„I en situation med topbeskæftigelse, med fuld beskæftigelse“.

Jeg skal ikke trætte med citatet, der drejer sig om noget andet, nemlig om skattepolitikken. Det findes på sp. 180 i Folketings-tidende for 1960-61, 1. samling. Men det er altså morsomt nok, at man fra konservativ side vurderede en ledighedssituation, der var betydelig værre end den, vi har i dag, som topbeskæftigelse, som fuld beskæftigelse, hvorimod man nu med stor følelse fremstiller den nuværende ledighed som meget alarmerende. Jeg synes lige, jeg ville gøre denne bemærkning.

Jeg synes ikke, at ordføreren for forespørgerne kan rette nogen bebrejdelse mod regeringen, fordi vi kommer med et aktionsprogram. Selve forespørgslen må vel opfattes som en opfordring til regeringen til at komme med et program for handling i en for dansk erhvervsliv og dansk beskæftigelse vanskelig situation.

Det ville hr. Haunstrup Clemmensen vel heller ikke direkte bebrejde mig, men han søgte dog at klemme lidt kritik ud af sig over de 13 punkter. Jeg skal prøve at gennemgå de 13 punkter en gang til for ligesom at konstatere, hvad kritikken egentlig gik ud på.

Det første punkt gik ud på, at vi skulle lette kapitaltilførslen til dansk erhvervsliv og lette kredittkvotaerne til industri og landbrug. Jeg har indtryk af, at her var der ingen kritik. Jeg har indtryk af, at dette program fik fuld tilslutning fra samtlige folketingets partier.

Der var også enighed om muligheden for, at hypotekforeningerne kunne give lån til

industrien. Jeg har indtryk af, at den eneste kritik kom fra den konservative ordfører, der mente, at det var noget, der ville vare et par år, og det er da meget muligt; jeg tør ikke sige, hvor lang tid det tager, men jeg mener, at de foranstaltninger, der har virkning også på lidt længere sigt, fortjener at blive taget med i betragtning.

Finansieringsinstituttets udbygning fik ikke kommentarer, så vidt jeg hørte det, fra andre end den konservative ordfører. Jeg forstod, at han ikke havde så forfærdelig megen tiltro til, at det, vi her foretog os, ville give nogen virkelig hjælp. Her er der en uenighed mellem os. Jeg anser virkelig Finansieringsinstituttet for Håndværk og Industri for noget yderst gavnligt, noget meget effektivt, og jeg tror, at kan vi sætte finansieringsinstituttets udlånsmuligheder i vejret, så vil det være noget af det, der hjælper hurtigst og mest effektivt ved siden af den forbedring af likviditetssituationen, vi kan skabe ved de forhandlinger; Nationalbanken skal føre med realkreditinstitutionerne.

Vort ønske om at fortsætte forhandlingerne med landbrugets organisationer om adgang til udenlandske lån til bestemte foretagender, bestemte investeringer, bestemte rationaliseringer har jeg indtryk af at ingen vendte sig imod.

Også det, jeg sagde under punkt 5 om en modernisering af børslovgivningen, fik tilslutning. Her mente hr. Haunstrup Clemmensen også, at det var noget, der først ville virke på længere sigt. Det tror jeg han har fuldstændig ret i, men derfor bør vi nok gøre det alligevel.

Der var også tilslutning til en gradvis udvidelse af kapitalimporten til erhvervslivet på andre områder end dem, jeg direkte havde nævnet.

I denne forbindelse blev det af flere af ordførerne fremhævet, at opsparingen her i landet er for ringe. Det kan man selvfølgelig godt sige at den er. Det er jo vitterligt, at opsparingen her i landet er for lille i forhold til det meget store kapitalbehov, der rejses fra det høje investeringsniveau, vi har. Men det er ikke rigtigt, hvis man tror, at opsparingen her i landet er gået tilbage, eller hvis man tror, at stigningen i opsparingen her i landet har været mindre end i andre lande. Det modsatte er tilfældet.